Tolnai J. 1967 I.
Nyugat-Magyarországi Egyetem
Könyvtára
SOPRON
164

KAPOCS

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK LAPJA

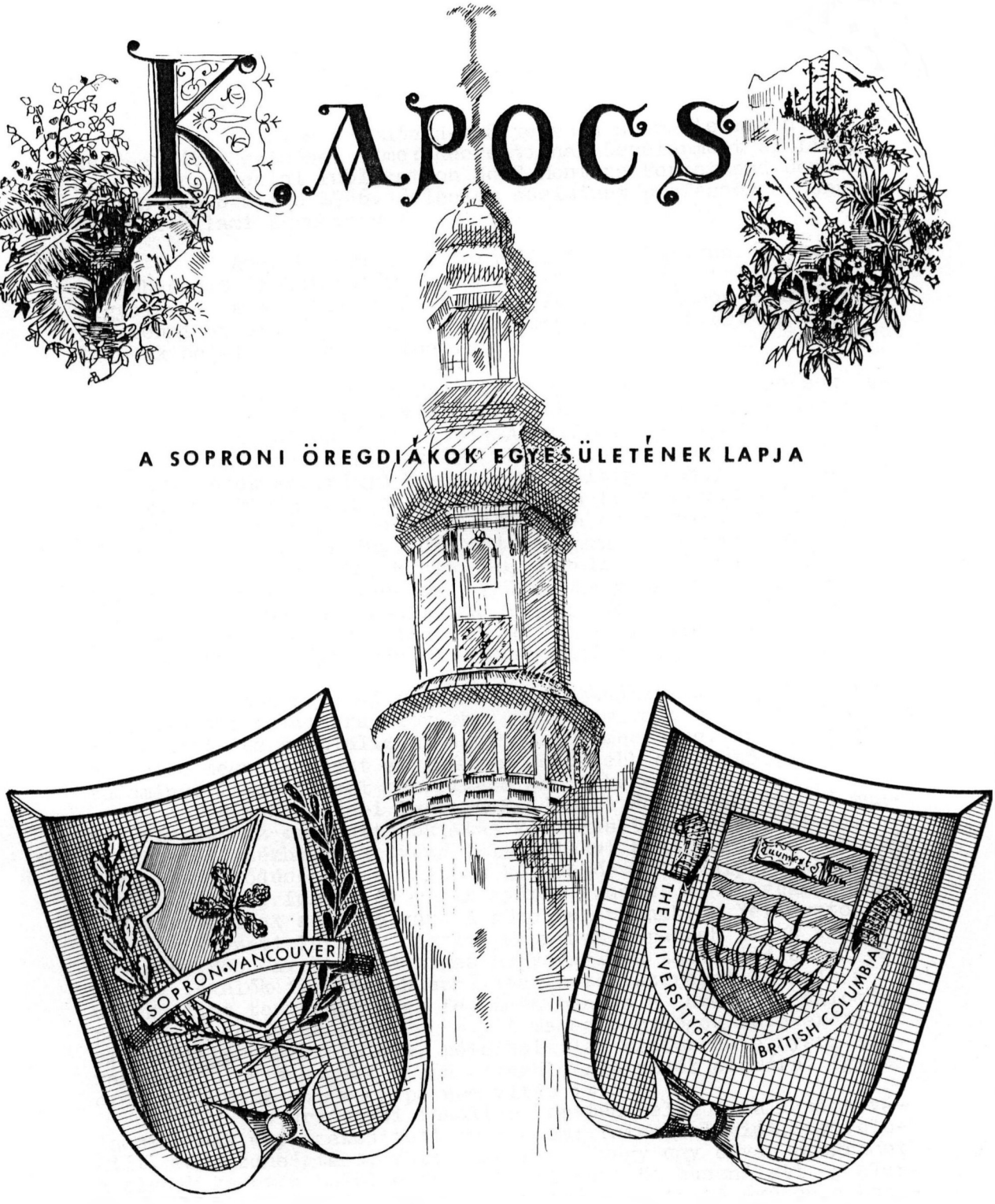

ERDŐGAZDASÁG POLITIKAI ÉSZREVÉTELEK AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Gratzer Miklós

/Miklós a Montana-i Egyetemen szerezte meg a Master degree-jét.Thesisének cime: Recreational Development of Libby Reservoir, Special Publication No.2 Montana Forest and Conservation Exp.Station 1966. Jelenleg assistant professor a Connecticut-i Állami Egyetemen./

Amerika óriási kiterjedését, klimatikus és ekologiai különbségeit és heterogén szocialis és gazdasági felépitését figyelembe véve hiába való kisérlet lenne általános észrevételeket tenni az erdészeti politikára vonatkozóan. Ezért az alább leirtak helyi jeleggel birnak.

□

Montana-ban a Sziklás Hegység északi zónája sok tekintetben hasonló a szomszédos British Columbia-hoz.Erdészete azonban szöges ellentétet mutat. Az utóbbi husz esztendő gazdasági irányzata, de főleg az 1960-ban hozott állami törvény az erdő területek sokirányu használata /Multiple Use/ felé terelte az amerikai közgazdaságot. A mindjobban felvilágosult lakosság, a fogyóban lévő természeti kincsek és a növekvő népesültség nyomására született törvény, öt fontos használatot nevez meg az erdők területén: fa, viz, üdültetés, legeltetés és vadgazdálkodás. Minden használati tervnek az a célja, hogy az öt használat termékeinek a kombinációja optimális legyen. Természetesen egy-egy használati ág kiemelt jelentőséggel birhat, amikor azt a különböző nemzetgazdasági érdekek szükségessé teszik.

□

Ennek az uj formáju erdőhasználatnak nagy hatása volt az erdészeti oktatásra. Továbbra is fennmaradt ugyan a szükség a jól képzett és specializált erdész szakemberekre, de ugyanakkor hirtelen megnövekedett az igény a szélesebb alapvető természettudományi ismeretekkel rendelkező szakemberek felé.

A Montana-i Egyetem Erdészeti Fakultása uttörő munkát végzett az erdészeti oktatás kiszélesitése terén. Missoula az Egyetem székhelye kedvező feltételeket biztositott az oktatás ujszerü fejlődéséhez. A város a környező vidék faipari központja. Fürész üzemei, furnir és papir gyárai vannak. A környéknek fontos turisztikai szerepe van. A közelben vannak: a Yellowstone és Glacier Nemzeti Parkok, Mission Mountain, Spanish Peaks Wild Areas és Bob Marshall. A magas hegységekben található erdei és havasi legelők fokozott használata fontos szerepet játszik a vidék állat tenyésztésének fejlődésében és a gazdag vadállomány pedig hires Észak Amerikában. A magas hegységek hótakarója az erdősült területek felett, pótolhatatlan vizforrás a nyári szárazság idején a hegyek alján elterülő sik vidék számára. Igy az erdő vizháztartási szerepe nem vitás itt.

Az erdészeti fakultás keretén belül a hallgatók választhatnak egy szakositott tanrendet: fatechnológiát, hydrologiát, vadgazdaságtant, fotogrametriát, vagy egy olyan programot amelynek keretén belül a fentebb emlitett öt használati ág alaptárgyait tanulják. Az egyetemi tanulmányok utolsó évében a használati ágak összehangolásával foglalkoznak.Szemináriumokat és vi-

tókat rendeznek,melyeken az erdészeti szakositott tudományok tanárai rendszeresen megjelennek. A tanmeneten belül tanulnak lélektant,népszaporulattant /demography/, társadalom tudományt és ujságirást. Tovább tanulás magasabb képesitésért lehetséges. Jelenleg égető szükség van a kutatásra, az öt használati ág összehangolására a különböző termőhelyeken és földrajzi területeken.

□

A hasonló természeti adottságok következtében Kanada nemzet gazdasági és ezen belül erdő ipari érdeklődése a Skandináv államok és a Szovjet Unio felé,érthető. Az irodalomban,egyetemi oktatásban és kutatásban fellelhető angol befolyás részben a Brit Birodalom politikai és társadalmi hatásából, másrészt a nyelvterületi rokonságból ered. Az Egyesült Államok nemzet gazdaságára,sok tekintetben az erdőgazdálkodásra az europai példák hatottak. Ez az oka annak, hogy egy magyar erdész hamarabb otthon találja magát Amerikában, mint Kanadában.

A British Columbia-i állami erdészetnél eltöltött öt év alatt meggyőződtem arról, hogy a kerület vezető erdész /ranger/ hivatali foglalkozásának fele a hirközlő rádió mikrofonjának helyes használatában domborodott ki, amihez nem sok erdészeti szaktudás kell. Ehhez képest jól esett azt látni, hogy az itteni állami erdészetben egy hasonló állás csak egyetemi diplomával és 8 - 10 évi gyakorlattal érhető el.

□

Dél New England, ami magába foglalja nagyjából Massachusett, Connecticut és Rhode Island államokat, sokban hasonlit a Dunántulra. Ez mutatkozik a népességben, a táji jellegben és a dombvidék vegyes lomb erdőiben. Az erdőgazdálkodás éppenugy belterjes itt, mint otthon. Connecticut állam, jelenlegi lakó helyem, a keleti part vidék sürün lakott ipari zónájába esik. Egy négyzet mérföldön 517 ember él. Az egy főre eső évi jövedelem a legmagasabb itt az Egyesült Államokban. A sürü népesség dacára a terület 65 %-át erdő boritja. A zöld rétekkel,tavakkal és kis városokkal tarkitott erdős vidék festői összbenyomást kelt az utazóban.Természetes, hogy az erdő fontos gazdasági és társadalmi szerepet játszik ebben az ország részben.

A kitermelt évi fatömeg mennyisége elég alacsony, de a fa ára annál magasabb. A butorgyárak kereslete a jó minőségü tölgy, hicory, gesztenye és juhar iránt igen élénk. Az Ivory town-ban müködő zongora gyár például évente 1 millió boardfeet első osztályu faanyagot vásárol. A város neve egyébként abból az időkből származik,amikor még elefánt csontból készitették a zongora billentyüit.Az állam legfontosabb erdei mellék terméke a juhar szirup.

Már jelenleg is,de sokkal fokozottabb mértékben a jövőben, az erdő a lakóhelyek körüli zöld övezet szerepét fogja játszani.A városok fejlődésével járó területi terjeszkedés megváltoztatja a vidék eredeti képét. A régi összefüggő erdőségek emlékét csak a települések között fennmaradó egy-egy erdősáv őrzi majd. Jelenleg egy katasztrális hold erdő értéke körülbelül 1000 dollár. A felbecsülés alapja nem a területről kitermelhető fatömeg

értéke, hanem az erdő és a telek szépsége.

A házhelyet vásárló emberek menekülni igyekeznek a nagyváros zajától és szennyezett levegőjétől. A kivánt nyugalmat és egészségének felfrissülését, csak a háza körüli kis erdőcskében keresheti.Igy lett Connecticut valamikor hatalmas és összefüggő erdősége kis parcellákra feldarabolva. Jelenleg Connecticut állam erdőterülete 45,719 tulajdonos kezében van és az átlagos erdőbirtokok nagysága 24 acre.A hivatásos erdészeknek legfőbb foglalkozása a szakmai tanácsadás a kis erdő birtokosok számára.Munkájuk megfelel a volt erdőfelügyelőségek munkájának, akik tanácsadással szolgáltak a kis-paraszti erdő birtokosoknak a második világ haboru előtt,amig magán erdő birtok létezett Magyar országon.

□

Az erdő sokirányu kihasználása Connecticutban iskola példát mutat. Az európai tapasztalatok segitenek megoldani az itteni belterjes erdőgazdálkodási feladatokat. Európai erdészek is dolgoznak itt,akik próbálják meghonositani tapasztalataikat a hasonló gazdasági módszereket igénylő, de mégis eltéró természeti viszonyok között. Szakmánknak talán éppen ez az egyik szépsége és érdekessége, hogy egyre változó viszonyok között kell azt gyakorolnunk.

□ □ □ □

EMBEREK ÉS ESEMÉNYEK AUS TRIÁBAN

Harmadik közlemény az 1956-1966 cimü történeti leirásban

Roller Kálmán

/3. rész/

Két hónapig tartózkodtunk Ausztriában. Ezen idő alatt sok intézménnyel és egyénnel kerültünk kapcsolatba.Mindenki segiteni akart rajtunk. Főleg a korábban kivándorolt magyarok,akik át tudták érezni saját tapasztalatukból a hazát és otthont vesztett lelkek fájdalmas vergődését.

Sok lenne felsorolni mindenkit, csak néhányukat említem itt meg, főleg azokat, akik közremüködésükkel valamilyen hatással voltak sorsunk alakulására.

□

Marosy Ferenc a magyar ügyek védelmével Spanyol országban megbizott meghatalmazott minister szerette volna, ha Európába maradásunkkal erősitjük az 1944 ben kimenekült magyar kormány táborát. Megbizottja, Theodor Albert, Salzburg-Aigen,Fichtenweg 25, állandó látogatónk volt.Könyvekkel és tanácsokkal igyekezett segiteni minket. Általa Marosy 26,000 osztrák shillinget küldött az Egyetem további fenntartására Ausztriában. Ezt az összeget eltávozásunk után teljes egészében az Ausztriában maradt kollégák használták fel,amig vissza nem tértek Magyarországra. Marosyt a továbbiakra egy Magyar Erdészeti Kutató Intézet megszervezésének gondolata foglalkoztatta,arra az esetre,ha ott maradtunk volna.Az anyagi fedezetet a spanyol országi magyar kormány utján biztositotta volna,természetesen igénybe véve a szabad

világ segitő akcióit. H a b s b u r g O t t ó , Marosyval karöltve támogatta ezt a gondolatot. Mindketten tisztában voltak azzal, hogy Kanada hamarosan el fogja nyelni a fiatal magyarokat és azok elvesznek majd a magyarság számára. Ottó, felesége Regina utján egy levélben, melyet irattárunkban őrzök, mélységes rosszalását fejezte ki felénk, mikor kanadai kivándorlásunk végleges határozattá vált.

□

N a g y E r n ő lelkész ur, Salzburg Fischerbach Gasse 51, közreműködésével segitette elő kanadai kivándorlásunkat. Ajánlatára felutaztunk Bécsbe a kanadai követségre, igénybe véve J o y a B i d d e l l angol misszios nővér segitségét. Miss Biddel segitett tolmácsolni kérésünket G.H. C o x követségi titkár felé, aki jelenleg Kanada másod képviselője az Egyesült Nemzetek Tanácsában. Mr. Cox először meglepődött azon kérésünkön, hogy mintegy háromszázan egy egységben szeretnénk Kanadába kitelepülni és ott tovább működni, mint egy Erdészeti Fakultás. Talán a lehetetlen kéréstől felhevülve hirtelen lelkesedni kezdett és azonnal felhivta J.W. P i c k e r s g i l l bevándorlási minisztert, hogy neki rólunk jelentést adjon. Mr. Pickersgill 24 óra alatt elintézte a kormányával és a különböző közoktatási szervekkel, hogy az egész Főiskolát elfogadják és Vancouverben, British Columbia-ban telepitsék le. Fontos szerepet játszott ez ügyben J a m e s S i n c l a i r, British Columbia képviselője, halászati miniszter, H.S. F o l e y, a Powell River Co. elnöke és Norman MacKenzie a British Columbia-i Egyetem elnöke. Sinclair felkérte Foleyt az Erdőmérnöki Főiskola átmeneti költségeinek fedezésére. Foley a kérésnek készséggel tett eleget. Az igéret birtokában MacKenzie hozzájárult, hogy Főiskolánk, mint egy Divisiója a vancouveri Erdész Fakultásnak, működését majd az 1957-es évben megkezdhesse. MacKenzie semmiféle pénzügyi segélyt nem helyezett kilátásba és semmiféle költség viselését nem vállalt. Az állam által a bevándorlóknak az első félévben szokásosan fizetett összegen kivül a Főiskolánk menetéhez szükséges anyagi fedezetet a British Columbia-i fakereskedők biztositották. A Főiskola administraciós ügyeit, a hallgatók állás szerzését a nyári munkákra az első időkben Fred McNeil, a Powell River Társaság vezető tisztviselője látta el. Fred igaz barátja volt a magyaroknak és ami jó az első időkben számunkra adódott azt neki köszönhetjük.

□

Európába maradásunk egyik lelkes támogatója volt Z a l á n M a g d o l n a, egyetemi tanár felesége Münchenből. F a r k a s J ó z s e f f e l, az Európai Magyar Diákszövetség titkárával a németországi elhelyezkedésünket próbálták megszervezni. Hannower-Münden-i tanárokkal Münchenben tárgyaltak a körülményekről. Sajnos intézményes letelepedés nem volt megoldható. Igéretet azonban adtak arra, hogy diákjainkat arányosan elosztva felveszik a németországi erdész egyetemekre.

□

Az Egyesült Államok felé Dr. S U R Á N Y I U N G E R T I V A D A R , a Syracuse-i Egyetem közgazdaságtan tanára egyengette utunkat. Sikerült megnyernie az ügynek Hardy L. Shirleyt, az erdészeti fakultás dékánját. Shirley terve a következő volt: elegendő pénzt szerezni az iskola további fenntartására Ausztriában

mindaddig,amig valamennyi diák végez; elismertetni a szerzett diplomákat a FAO illetékes oktatási osztályával, ami szélesebb körü elhelyezkedést biztositathatott volna tanároknak és diákoknak mindenütt, kivéve az Észak Amerikai Kontinenst; megadni a tovább tanulás lehetőségét azoknak,akik az USA ban akarnának végleg letelepedni.

Shirley tervének megvalósitásán a következők ügyködtek: Henry C L E P P E R a Society of American Forester titkára; Mr. Kotching, a Nemzetközi Gazdasági és Társadalmi Ügyek igazgatója a State Department-nél; Mr. Cline a Forest Service vezetője; Kenneth Holland, a Nemzetközi Oktatásügyi Intézet Igazgatója; a World University Service, az International Rescue Committee és a Red Cross.

Dean Shirley levele, melyben az első terv várható sikeréről értesitett bennünket csak St. John-ban ért utól bennünket,a kanadai partra szállásunk után. Ebben a levélben sajnálattal közli, hogy további tevékenységüket meg kellett szüntetniük, mert nem akarják a kanadai kormány munkáját ez ügyben zavarni. Azt irja, hogy Kanada sokkal kézzelfoghatóbb tényeket igért, mint ők. Ez az igéret már a megvalósulás felé halad, mig ők még mindég csak a tervekről tartanak. Persze akkor még sem Shirley, sem mi nem tudtuk, hogy a kanadai igéret sokkal szervezetlenebb és ingatagabb alapokon nyugodott, mint az amerikaiaké. Erre a kérdésre a későbbiek folyamán még visszatérek a kanadai események tárgyalásánál.

Érdekesnek tartom még feljegyezni Shirley leveléből az alábbiakat: Az egész iskolát egységesen kizárt volna Amerikába áttelepiteni a magyar tanárok további vezetése mellett,az eredeti tananyagot tanitva. Amerikában európai végzettséggel lehetetlen elhelyezkedni, bár Amerika egyike azon kevés országoknak,ahol jólképzett erdészekben hiány van.A második világ háboru után,sok értékes európai erdész vándorolt ki Amerikába.Minden erőfeszités ellenére is, azonban csak nehányan tudtak a szakmában elhelyezkedni. Kanadában is körülbelül hasonlók az állapotok és éppenezért a kanadai ajánlat szinte hihetetlenül hangzik.

Claus G a t t e r e□r , a Salzburgi Hirek /Salzburger Nachrichten/ szerkesztője volt egyik legkedvesebb ausztriai osztrák barátunk. Használt ruhákat,iroda felszereléseket szerzett nekünk. Kilicselt a Kormánynál a sitzenheimi foglyok kiengedése ügyében.Neki köszönhetjük Ludwig Voczek elhelyeztetését táborunk élőről. Mélységes emberbaráti szeretetén kivül semmi sem kötötte hozzánk, mégis az ő szemében láttam meg a legőszintébb bucsu könnyeket a salzburgi állomáson, mikor kigördült vonatunk és neki indult a hosszu ismeretlen utazásnak.

□ □

Főiskolánk ausztriai krónikásának feljegyzéseiből veszem az alábbiakat:

Létszámunk első számbavétele november 13-án történt meg Ferienhortban. A hallgatók összes létszáma 551 fő volt,amely magába foglalta a Sitzenheimben fogva tartott 187 hallgatót is. Az 551 főből 292 volt erdész, a többi a Müszaki Egyetemhez tartozott.

November 23-án a tanárokkal és család tagjaikkal együtt

604 voltunk. A müszaki hallgatók létszáma mintegy 93-al csökkent. Hollandiába 38, Franciaországba 50 és Svéd országba 5 ment el Ferienhortból.

November 26-án Ferienhortban közös tanári és hallgatói gyülés volt,ahol felmerült a tanárok iránti bizalmi kérdés és elhatározták a müszaki hallgatók különválását.Egyike volt a legzajosabb gyüléseknek menekült életünk alatt,ahol sok elrejtett szenvedély tört utat a kifejezésekben és végképpen megérlelte a későbbi cselekményeket, melyek kivezethettek a demoralizálodott állapotból.Ezután az értekezlet után következett be a tanári kar szakadása is, mely végig kitartott a Főiskola befejezéséig Vancouverben.

December 4.én reggel mondta be az osztrák rádió a kanadai kivándorlásunk lehetőségét. Még aznap megjelentek körünkben a kanadai kormány képviseletében Pickersgill és Cox.

December 8. A tanári kar egy Memorandumban feltárta a kivándorlás okait. A Memorandumot megküldöttük a Soproni Főiskola irattárának és a bécsi levéltárnak.

December 9. A Winnipeg-i és Toronto-i Egyetemekről is érkezett meghivó levél.

December 15.Megjelent G.S. Allen és F. McNeil Vancouverből a kivándorlás és UBC.hez való csatlakozás körülményeinek a megbeszélésére.

December 16. Két tanárt és két hallgatót hivott meg a kanadai Kormány Vancouverbe helyszinelésre és előzetes tájékozódásra.Vállalkozók hiányában egy tanár és három hallgató indult utnak.

December 19. Megszünt a Ferienhort-i lager. A sitzenheimi hallgatók kiszabadultak és az egyesült hallgatóságot a Hellbrunni és Rositteni menekült táborokba helyezték el Salzburg mellet. A létszám ekkor 570 volt.

December 24. Sopronból ujabb 15 bányász hallgató menekült.Elmondták, hogy Sopronban nagyon kétségbe esett a hangulat. Nincsen elegendő élelem.Hus,zsir és kenyér hiányzik.A tej csarnokok már reggel 10 kor becsuknak tej hiány miatt.Néhányan eltüntek azok közül,akik a forradalomban szerepet játszottak.

December 26. A Vancouverbe küldött bizottság visszatért. A realis beszámolók a kanadai viszonyokról és a várható küzdelmes időkről nem mindenkit bátoritottak és ezért sokan lemondták a kivándorlást, különösen a tanárok köréből.

December 29. Elindulás Salzburgból.A kivándorlási szervek 20 hallgató számára nem adtak jegyet és helyettük másokat raktak fel a vonatra.Megvesztegetésük nyilvánvaló volt. Ezért az elindulást megtagadtuk. A 20 kimaradt azonban kérte, hogy induljunk el nélkülük, miután a kivándorlási szervek megigérték, hogy három nap mulva utánunk inditják a lemaradókat.Január végén találkoztunk velük Abotsfordban sok kalandos utazás után. Ez az eset az ausztriai ember vásár egyik jellegzetes példája volt.

Salzburgból 20.45 kor indultunk el.Az utirány: Salzburg München-Augsburg-Köln-Achen - Belgiumon keresztül Herbsthal - Brüssel és Ostende, ahol hajóra szältunk és átszeltük a Lamanche csatornát. December 31-én érkeztünk Doverbe és este 11 kor Liverpoolba. Itt mindjárt behajóztunk a hatalmas Emress of Britain tengerjáró utasszállitó hajóba.

Az 1957 január 1.ét már az Atlanti Oceán nyugtalan vizén éltük át. Silvester éjszakáján bucsu ünnepet tartottunk a hajón Európától.Ez alkalommal Rajczy Lajos, a Nemzeti Szinház művésze, aki azóta Torontóban elhunyt, hazafias szavalatokat adott elő, majd utánna diák nótákat énekeltünk és a Himnusszal zártuk ünnepélyünket, az Ó esztendőt és egyben európai emlékeinket.

A hajón utazó idegenek számosan vettek részt az ünnepélyen. Értetlenül nézték szomoruságunkat és az innitt-anott megcsillanó néma könnyeket. Nem értették,hogy busulhatnak emberek, mikor egy gazdag országba, egy fényes jövő felé hajóznak. Legnagyobb részük angol kivándorló volt. Mentek uj kalandok után. Mi számüzöttek voltunk és mentünk keresni egy csendes hajlékot és az ismeretlen szabadságot. - Azóta megtaláltuk a csendes hajlékot is, a szabadságot is. De hiányzik a magyar haza melege a csendes hajlék körül, mely igazán tudna éltetni egy boldog szabadságot.

□ □ □ □

BESZÁMOLÓK A TIZ ÉVES ÉVFORDULÓ MEGÜNNEPLÉSÉRŐL BRITISH COLUMBIÁBAN

Homoky Pista irja:"Vancouver magyarsága október 23-án, vasárnap délután, a British Columbia Egyetem Brock Hall-jában emlékezett meg az 1956-os forradalomról. A termet megtöltő körülbelül 1200 személy között majdnem teljes létszámban jelen voltak a Vancouverben és környékén lakó volt soproni tanárok és diákok családjaikkal. Az ünnepély rendezője Adamovich László volt.

A teremben egy siremlék fényképe volt kifüggesztve,valaki fényképezte a Kerepesi temetőben.Ennyi volt olvasható a siremléken: Meghalt 1956 Oktober 24-én. Élt 15 évet. A kép mellett cserkészek tartották a Kossuth cimeres magyar zászlót.

Az ünnepi beszédet Medveczky Lajos volt tanárunk mondotta: 10 év után még minden nagyjából a régi, de a forradalom jelentőségét és a kommunizmusra gyakorolt hatását nem lehet agyon hallgatni.

A müsor számok közül kienelkedett Takács Józsefné szavalata: Anyu ma tüntetni megyek.

Egymásután felszólaltak a megjelent előkelőségek. Mr. Lokwood, a bevándorlási hivatal vezetője visszaemlékezett az első menekülteket szállitó repülő érkezésére és az azt követő többire, amik a hazát vesztett magyarok ezreit hozták. Hangsulyozta,hogy ez a sok ujjonnan érkezett csak a fegyelmezett és törvénytisztelő magatartásával tudott jól beleilleszkedni egy a számára ismeretlen környezetbe és idegen társadalomba.

Bell-Irwing a város nevében mondott megemlékezést.Beszéde végén meghajolt zászlónk előtt és ezt mondotta: I salute your flag in admiration of your nation.

A szabadság mozgalom utat tör magának,mint a csirázó mag, mely sziklát képes repeszteni- mondotta Loffmark provincialis iparügyi miniszter. Beszéde végén megjegyezte,hogy annyit Magyarország vesztett a mi eltávozásunkkal,annyit nyert Kanada!

Péch Gyuszi irja:"Az Oktober 23-i forradalom tiz éves évfordulóján a Victoria-i magyarság mintegy 100 autót számláló karavánnal vonult fel a Névtelen Katona siremlékéhez.

A megmozdulást Benkő Géza szervezte karöltve a Soproni Öregdiákok Egyesületének helyi tagjaival.

Az autó karaván egy fekete limousine vezette,ami egy táblát vitt a következő felirattal: Emlékezzetek Magyarországra 1956. Klima Imre és Kovács Miklós egy koszorut helyeztek a siremlék talapzatára, melyen a következő felirás volt:Remember Hungary 1956-1966. In Memory of Those Who died for Our Freedom.

Benkő Géza a siremléknél mondott beszédében hangsulyozta, hogy magyar honfitársaink és a kanadai névtelen hősök azonos célokért áldozták életüket: az emberiség szabadságáért, a családi otthon boldogságáért és biztonságáért és a hazáért. Sajnos a magyaroknak nem volt eshetőségük a győzelemre, amint volt a kanadaiaknak. Emlékeztetett arra, hogy az 56-os forradalom céljai még ma is teljesitetlenek. A mi feladatunk elsősorban, hogy ébren tartsuk a világ népeinek lelkiismeretét.

Az ünnepség a magyar Himnusz lelkes eléneklésével ért véget.

□ □ □ □

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Az Egyesület pénzállománya az 1966 év végén 92.62 Dollár. Az 320.63 dollár bevételből és 228.01 dollár kiadásból adódott. Tagdijakból befolyt összesen 23 dollár. A többi bevétel a multévi áthozat és a soproni bál bizottság adományából tevődik össze.Az Egyesület nehéz pénzügyi helyzete eredményezi, hogy a Kapocs ezentul csak kétszer tud megjelenni az évben.

Az elmult évben közzé tettük az Egyesület alapszabályait. Észrevétel arra nem érkezett a tagoktól. Egy barátunk Európából figyelmeztetett, hogy nincsen székhelye az Egyesületnek. Azt hiszem ideiglenes székhelyként Vancouvert fogadhatjuk el,ahol a Kapocs szerkesztősége működik. Lényegében a Kapocs jelenti az Egyesület ütőerét.

A "Soproni Bál" tulajdonképpen az Egyesület évi közgyülését is jelentette.Külön tárgysorozat nem volt.A baráti megbeszélések töltötték ki az estét és adtak uj erőt az Egyesület ügyének továbbvitelére. Sajnos sem az elnök,sem a titkár nem jelenhetett meg az összejövetelen a nagy távolság és költségek miatt.Lélekben Mindketten együtt ünnepeltek az Egyesület tagjaival.

□ □ □ □

HALÁLOZÁS

Január 24-én meghalt Dr. John E. Bier, a UBC erdészeti növénykórtan tanára.

Bier tanár ur mindannyiunk kedves barátja volt.Sorsunk alakulását mindég érdeklődéssel kisérte már Powell River óta.Ő volt egyike a keveseknek az erdész tanárok közül,aki kijött Powell Riverbe és előadást tartott nekünk British Columbia erdészetéről.

Özvegyének kifejeztiik mély részvétünket és együttérzésünket.

HÁZASSÁG - SZÜLETÉS

Tarnócai Károly házasságot kötött Miss Marlene Hemptonnal Eugene,Oregon - ban 1966 december 23-án. - Egyesületünk szeretettel kíván Mindkettőjüknek - hosszu és boldog életet.

□

Dibuz Jenőéknél Péter-Jenő született. Judith boldog Mamája a második fiu gyermekének.

Pendl Ferenc és Hanna örömmel jelentik első kis leányuk születését, kinek neve Sylvia-Teréz.

Mondor Gyurka és felesége George ujszülött fiuknak örvendeznek

Molnár Gézáéknál Ausztriában megszületett a negyedik gyermekük kinek neve Wolfgang. Géza jelenleg az "Isbaryt" jószágigazgatóság vezetője.

Egyesületünk sok boldogságot kíván a szülőknek és fényes jövőt gyermekeiknek. Örömükben Mindannyiukkal osztozunk.

□ □ □ □

A "KAPOCS" a Soproni Öreg Diákok Egyesületének /SÖDE/ lapja.Megjelenik évente kétszer.Előfizetése egy évre Egy Dollár. Szerkesztő: Takács József erdőmérnök /RF/,cime:1329 West 21 St. North Vancouver,British Columbia,Canada.
3 évfolyam 1 szám. Vancouver 1967 Május 15.